

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА Т Р И Б У Н А

21 VII 1919 г. Год. I. Брой 3.

Външна комисия на Работнич. Социал. Демократ. Партия (Обединена) в Варненския окръг.
Адресамент: 6 д. Общественият офисини по 70 ст. търговски по 50 ст. □ см. Селекция и вълна по 15 лв. некролози, нахални
и безобразности по 20 лв. За повече публикации отстъпка. Върху праймата до стопанства Сахаров.
ТЕЛЕФОНИ № 121 и 129. ЕДИН БРОЙ 20 СТ. Печатница „ЗОРА“ Варна.

Какво ни налага времето, въ което живеемъ.

Всички честен и съзнателен гражданин, ако е останал такъв въ нашата нещастна страна, преди да опрѣдѣли своето поведение въ вътрѣшния ни политически животъ, трѣбва да си зададе тоя въпросъ: Да го зададе и да го разрѣши, не като изхожда отъ своитѣ лични, егостични интереси — достатъчно сме мислили за тѣхъ. — а като изхожда отъ интереси въ народъ, въ държава. А какво трѣбва да правимъ, какво трѣбва да бѣде нашето отношение, нашето поведение къмъ политиката на държавата, тъй ни подсказва положението, въ което тя е изпаднала, за тъй крѣпкѣ всички ония главолумни събития, които тя прѣживява прѣзъ послѣдните шестъ години, и които я докарва до тоя халъ.

Тридесетъ години за война се рече, шестъ години я водихме. Изплатихме най-чисти богатства, — прѣкосяхме най-сложна енергия, жертвахме стотици хиляди млади и полезни свои синове и какво постигнахме? Нищо отъ онова, къмъ което се стремѣхме, анико, що съставлява сегашната ни тежка мизерия. Днесъ ние сме по-далеч отъ националнитѣ си идеали, отколкото бѣхме преди 30 години, и се намирамъ въ такова състояние, че оная България, която знаехме преди седемъ години, преди войнитѣ, ни се мѣрка като хубавъ, блаженъ сънъ. Е добъръ, кой се подигра така жестоко съ националнитѣ идеали на тая хубава страна, кой я нанесе, таква страшни пакости, кой я разстрои, кой я съсна, кой я уни? Единъ лудъ царъ и лѣжкоко изроди, синове на тая страна, — ето виновницитѣ на българскитѣ нещастия, ето гробокопачитѣ на България. Тѣ подготвиха войнитѣ, като мѣрка народа съ неговитѣ национални идеали, и го грабнаха, тѣ тласнаха на война, а сами останаха тукъ, за да продължаватъ да го грабятъ и събиватъ. И съснаха го! Когато народътъ, изнуренъ, гладенъ, голъ, босъ, трохна, войната, много естествено, сама по себе спрѣ. Но крадците не млъкнаха; тѣ нарекоха народа „прѣдатель“, помѣйча се да отгавляватъ народното внимание съ излупеното въ стѣнцитѣ безсѣмстни глави „прѣдательство“, и да спаситъ старото, да спасятъ себе си. Тѣ се спасиха и станаха нахални: днесъ, когато наближаватъ избори, когато прѣдстои народътъ да каже своята рѣшителна дума, кой ще бѣде господаръ въ нашата страна,

Ще успѣятъ ли? Ако Фердинандъ въ продължение на 30 години можа да „бесништува“ въ държавата ни, ако той се бѣ наложилъ, като единъ рѣководителъ на вътрѣшната ни и външна политика, ако той рѣководѣше тая политика не съгласно народнитѣ интереси, а съгласно своитѣ лични сътки, ако се намираха въ нашъ управнитѣ, които бѣха бездушни лакеи, кукли въ ръцѣтъ на Фердинанда и всичко вършеха по неговъ диктовка, които бѣха безгласни, послушни ордая на неговитѣ капризи,

то се дължи на двѣ главно нѣща: не у народа липсваше достатъчно политическо съзнание, за да види силата си и посме самъ управленето на страната въ ръцѣтъ си, че той не бѣше политически възмѣжливъ, за да турне въсѣмко на мѣстото му и не у насъ липсваха силни обществени групировки, които да подкрѣпятъ оная дѣва партия, програмата на която изхождаше отъ чисто народнитѣ нужди. И никѣха се едно подиръ друго правителствата на буржуазнитѣ котеири, играеше Фердинандъ своето юдейско хоро, докато послѣднитѣ петъ години доживѣхме да видимъ управленето въ ръцѣтъ на либералскитѣ банди, въ ръцѣтъ на най-разваленитѣ български елементи, най-вулгарнитѣ разбойници, най-големитѣ тѣпачи, морални и интелектуални, които може да роди единъ народъ. Въ продължение на петъ години ние нѣмахме управлене. Държавата ни се бѣше обвърнала въ единъ организирани хаидутлукъ, който бѣше пусналъ пиналата си вредъ. Изъ хамбари, цобори, кѣщи, магазини, банки, ковчежничества, пощи, желѣзници, мина, гори, общини, окрѣзи, дори въ просѣта, — и дѣ съ чужди агенти, дѣ самъ, грабѣше, отпличаше, мѣкѣше, навличаше, докато разори страната. Хаидутцитѣ, отъ пѣдара до министраната милионери, бошинството, обаче, на народа, онова, което живѣе само отъ честния си трудъ и което мръ по бойнитѣ полета, оговъ!

Кѣмъ тоя оголѣтъ народъ апелиратъ пакъ старитѣ врѣшници, за да имъ даде доврѣието си, да да запазятъ старото. Ревѣтъ либералскитѣ банди за фердинандовото управление, плачатъ демократи,

лудѣтъ, тѣснитѣ социалисти за нови размирици и нови войни, за да маршдерствуватъ, купѣятъ радикалитѣ за стражарски мѣста и голѣма партияка, сънуватъ Механджикийски и другаритѣ му нови милиони. Всички тѣжатъ, всички плачатъ сега, а когато Фердинандъ и Радославовъ тласнаха България въ катастрофалната война и пляскаха по всички посоки страната, единъ бѣха свили знамената, си, други млѣчаха, трети събираха, жито за чужденици, а тѣснитѣ социалисти правиха въ София съ нѣмския агентъ Парвусъ митингъ да воюваме заедно съ нѣмцитѣ и наричаха либералскитѣ бандити най-прогрѣсивна партия. Една само широко социалистическата партия остана отпачало докрай на своя постъ — вѣрненъ стражъ на народа. Тѣ се бори да се не мѣсимъ въ войната, прѣдвѣждаше и прѣдупрѣждаваше, че зло ще патимъ, ако се мѣсимъ, бори се прѣзъ войната противъ кражбитѣ изолумитѣ на управницитѣ, бори се за помощи на бѣднитѣ войнички семейства, за повече хлѣбъ и по-човѣшки животъ, бори се за по-скорошенъ миръ, бори се открито и доблестно, противъ Радославова и го провали. И днесъ единъ пакъ тѣ най-ясно вижда въ бѣжѣнето, знае какъ да се помогне на оголѣлия народъ и е готовъ да се ангажира съ това. Да я подкрѣпимъ въ рѣшителния моментъ на изборитѣ, — ето що ни налага времето, въ което живѣемъ.

Говете се за изборитѣ на 17.

Ишотти платформа.

5. Национализиране крупната поземлена собственост (чифлици) за задоволяване нуждитѣ на безимотнитѣ селяни.
6. Организация на държавнитѣ и частни прѣдприятия въ транспорта, съобщението, индустриата и развѣната, чрезъ застъпва работническия елементъ въ администрирането на тѣ прѣдприятия.
7. Прогрѣсивно облагане съ данѣкъ имотитѣ, капиталитѣ, доходитѣ и наслѣствата и постепенното прѣмѣхване на косвенитѣ данѣци. (Слѣдва).

ний, освѣтъ при неизбѣжна необходимостъ.
11. Модерни гробища.
12. Модерни клиници и пазари. (Слѣдва)

Синдикална борба.

Успѣхи на тютюноборъ, синдикалитѣ.

Тихо и безшумно нашитѣ другари въ синдикалитѣ вършатъ своята ежедневна работа за подобрене условията на труда въ отдѣлната професия. На синдикална почва, въ борбата си съ отгѣлния господаръ, работникътъ се стрѣмѣ да подобри своето материално положение днесъ, да подобри и условията, при които продава своя трудъ, за да ладе на себе си и семейството си възможностъ на относително по-добъръ животъ въ рамкитѣ бже на днешното общество. Чрезъ организирането по възможностъ на всички работници отъ дадена професия се постига оная нескрушима сила, която може да постигне удовлетворението и на днешната нужда, както и реализирането на крайнитѣ искания на члѣтата работническа класа. Чрезъ сплотеността си тютюноработницитѣ въ Варна постигнаха важни резултати.

На 16 т. м. работницитѣ, организирани въ тютюноработническия синдикатъ, въ специално събрание, съ рѣшили да прѣдвѣятъ прѣдъ господаря на тютюна, фабрика Авгеринидисъ слѣдитѣ капия:

1) За урѣдичение заплатитѣ имъ, както слѣдва на мѣсечаритѣ съ по 50 лева, а на ладничаритѣ съ по 2 лева дневно. Едно увеличение — твърдѣ нищо — прѣдъ голѣмитѣ богатства, които се дворятъ въ полза на господаря отъ работническия трудъ, особено при днешната ужасна скѣпия, но увеличение, което ще облекчи допѣждъ живота на работническото семейство.

2) Приемането на всѣки новъ работникъ въ фабриката да става чрезъ тютюноработническия синдикатъ.

3) Да се въведе въ фабриката 8 часовъ работенъ день.

На слѣдния още день избраната делегация отъ синдиката прѣдвѣи тѣя искания на господаря. Не бѣзъ мѣка отстъпжъ господаря на всички тѣя искания на организираниитѣ си наемници. Но нека знаемъ работницитѣ, че тоя си успѣхъ дължатъ изключително на своята си сплотеностъ и на страха у господаритѣ прѣдъ организираната си сила на пролетарията, който е готовъ да прибѣгне и до крайното си сръдство, изпитано орджие, въ своитѣ синдикални борби.

Това е втората придобивка, която извоюва работницитѣ отъ тютюнового производството въ Варна, организирани въ свободнитѣ синдикати при Обединения работнически синдикатенъ сѣюзъ въ България.

Нека това послужи за примѣръ на другитѣ работници, които не сѣ организирани при насъ. Тѣ не върваха въ първия успѣхъ, защото не върваха въ своята сила, а искатъ всичко, за да не получатъ нищо. Който е вънъ отъ работническата организация днесъ и члѣвъ работничеството въ ежедневната му борба за придобивки — е врагъ на класата си и чомога на господаря.

Тютюноработникъ.

Мухоловки

първа пратка пристигнала въ ограничено количество до кафе „Балканъ“, въ вѣстникарската агенция „дружество „Курьеръ“ на едро и дребно. 4-1

Санитарна програма на обединенитѣ социалисти.

1. Общъ положения.

1. Създаване министерство на народното здраве.
2. Пълна децентрализация на санитарното и лечебното дѣло съ привличане мѣстнитѣ урѣждениа и обществото къмъ борба съ неджитѣ и за позитане благоустройството на населенитѣ мѣста и здравето на народа.
3. Създаване вѣмъ санитаренъ сѣвъсъ съ участие на обществени организации.
4. Издигане върховния медицински сѣвътъ въ факторъ за насочване санитарната политика въ страната.
5. Изборно начало въ санитарнитѣ организации.
6. Развой и усиляне компетенцията и дѣйността на хигиеническитѣ сѣвъти.
7. Усиляне санитарно-хигиеническата служба и раздѣлянето ѝ отъ лѣчебната.
8. Санитарни органи въ всички населени мѣста.
9. Безплатна медицинска, аптечна, акушерска и акушерска помощъ.
10. Обобществяване лѣкаря, аптекаря, акушерката, акушерката, санитарно-благоустройство, здравеопазването и лѣкуването.
11. Създаване санитарна статистика въ страната.
12. Създаване държавенъ окръжжн общински санитарни фондове за благоустройство и здравеопазване.
13. Единогодишна санитарна повинностъ, съ майчински курсъ, за всѣчки лѣлѣнии, прѣдъ брака, между 18 и 20 години.
14. Разширяване болницитѣ въ всички по-големи, цетрове съ отваряне специални отдѣления за рай-рационална медицинска помощъ и изолация на заразноболни.
15. Сливане военнитѣ болници съ гражданскитѣ.
16. Бързо увеличаване броя на лѣкаритѣ въ страната.
17. Разширяване и усъвършенствование медицинския факултетъ.
18. Пълно прѣмѣхване незаконното практикуване на медицината, аптекарството, акушерството и акушерството.
19. Уреждане бързо и удобенъ транспортъ на болнитѣ въ всички населени мѣста.
20. Широка лѣчебна и санитарна помощъ за селското население.
21. Държавна осигуровка на всѣчки граждани за болестъ, инвалидность, старостъ, отпѣждане дѣлата.

2. Благоустройство на населенитѣ мѣста.

1. Обществено и кооперативно водоснабдяване на всички населени мѣста съ обявяване всѣчки водни източници за национална собственостъ.
2. Обществена канализация на всички населени мѣста.
3. Планиране населенитѣ мѣста. Оздравяване чрезъ събиране и строежи обществено-врѣдни жилища, селища и пр.
4. Обществени обикновени, минерални, морски и др. бани.
5. Паркове, градини, игрища въ всѣко населено мѣсто.
6. Постройка на жилища при спазване минимумъ санитарни изисквания.
7. Бани въ всѣко населено мѣсто.
8. Безплатни и евтини жилища за нуждающитѣ се.
9. Принудително оздравяване всички населени мѣста съ смъртностъ, протѣла отъ общата сръдия въ страната.
10. Забраняване заведение, жилища и работилници въ подземни помѣще-

ОТЗИВИ.

Лощият даскалъ добри.

Чрезъ варненската „Радик.“ Борба даскалъ Добри съобщава на селяните, че социалистите у насъ учели, че дребното земледелие и занаятите пропаднали и съ нищо не можело и не тръбвало да имъ се помогне. Той искали да се улесни пропадането на дребните собственици, за да се увеличи по-скоро работнищият.

Този даскалъ Добри е, наистина, единъ зълъ и извѣрливъ човѣкъ, щомъ каго пише такива небивалици. Защото той можеше да узнае, както всички у насъ знаят, че не социалистите, а комунистите (тѣсницитѣ), учатъ, че дребното земледелие бързо пропадне и че даже трѣбвало неговото пропадане да се улесни отъ държавата. Нѣщо повече — той можеше да узнае и това, че тъкмо по този въпросъ било преди 17 години тѣснитѣ се разцѣпили отъ широкитѣ социалисти. Но туй, което лощия даскалъ не знае, добритѣ селяни много хубаво знаят, и за това даватъ и все повече ще даватъ гласоветѣ си за пирокитѣ социалисти, а радикалитѣ за вѣчни врѣмена ще си останатъ най-слабата партияка въ България.

Елате при насъ!

Слѣдъ като дълги години тѣсницитѣ — комунисти, псуваха и гризаха царвукитѣ на широкитѣ социалисти, удариха го напослѣтъкъ на молба Шепата тѣхни желѣзничари отъ транспортния съюзъ, хапаятъ многохиландния желѣзничарски съюзъ да обрне гръбъ на своето управително дѣло и да подаде ръка на комунистите за дружна борба за прокарване на изработената отъ съюза таблица. Въ маса позиви комунистите отправятъ умолителния зовъ: „Елате при насъ!“

Да дойдемъ, бе, глѣбчета, зашто да не дойдемъ. Но щомъ ви се е ревно толкова да посрѣщате гости, моимъ, попрѣчистете малко около васъ, че каквито сте се вмиринали! — Вонн, братко, вонн!

Желѣзничаръ.

Обнова

„Сопата и кола трънци“ (1717)

По поводъ истината.

Доводитѣ на демократитѣ около „Народна Сила“ (бр. 3), че текстътъ на чл. 17 отъ нашата конституция е почти букваленъ преводъ на чл. 8 отъ републиканската френска конституция, още повече че въ нашата конституция е казано, че сключването на договори може да прави правителството, т. е. цѣлнѣтъ Министерски съветъ, сж — недостатъчно убѣдителни защото: 1) ако въ България се правятъ нововедения, само защото сжестествали въ другитѣ страни, скоро не ще остане реакционна мѣрка, която да не бѣде оправдана 2) не се излиза изъ политическитѣ условия на балканскитѣ страни, чийто династии винаги

за да запазятъ своето съществуване, сж ставали политически клиенти на тази или онази велика държава, като резултатъ отъ което, съ прокарване на чл. 17, българскитѣ русофили (национали и цайковисти), по история на историката, усилиха австрийското влияние чрезъ Фердинанда; 3) демократитѣ по принципъ съ гласуване проекта на Малинова отъ 14 обикн. нар. събрание, дързостно нарушиха равновесието на конституционнитѣ фактори, като допуснаха намѣсването на чуждитѣ сили въ вътрѣшното управление на балканскитѣ държави, България и 4) защото пѣшищата политика на Фердинанда, отъ династията на Хохенцолеритѣ, като династическа и авантюристична външна политика, съвсѣмъ не съпада съ тази на българския народъ, българскитѣ националисти, и слѣдователно противорѣчва на самитѣ демократи.

Извиняватъ се, свѣдущитѣ и добросъвестни демократи, че тѣ не били измѣнили чл. 17, а само представили проекта за измѣненіето му.

Чл. 17 не е изтѣрканото и ржжидасало орѣжие, защото послѣднитѣ отъ това, за демократичното развитие на България, сж дѣйствително както ги наричатъ сами „една кола трънци“ (антриселето сжщия брой), които трънци ще счупятъ окончателно главитѣ на демократитѣ — адвокати, които чейки конституцията, признаватъ че споредъ нея нацията е източника на всѣка властъ въ България, а не царствующата династия, чийто клуза тѣ поставиха съ чл. 17 надъ волята на народа, гонейки една агресивна външна политика, каквато не закѣснѣ и трънцитѣ счупиха прѣзъ септември главата пакъ на Малинова.

Гробъ изкопа — самъ попадна въ него, а съ него и цѣла България!

Утрѣ ще дедемъ извадки отъ рѣчта на демократа Гр. Василевъ, Итогава широкъ социалистъ.

Народното възмездие.

Врейнитѣ сждѣ въ Цариградъ е осждилъ на смъртъ членовѣтъ на бившето младотурско правителство. Енверъ паша, Талаатъ паша и Джемалъ бей, които прѣди четире години хвърлиха Турция въ всемирната война и съ своето управление донесоха разгрома и Назадната въ политическо и културно отношение Турция и дава единъ добъръ урокъ какъ единъ настрадалъ се народъ умѣе да иска бързо и радикално възмездие за прѣстжленіята на своитѣ управници. А у насъ прѣстжпнитѣ бивши управници се ширятъ свободно и провокиратъ цѣлъ народъ! Изборитѣ приближаватъ и либералскитѣ кутила тѣмнитъ да кандидиратъ въ София, д-ръ Радославовъ, въ Търновската колегия Петъръ Пешева и пр. Ние сме твърдо убѣдени, че върховнитѣ сждѣ у насъ — народнитѣ сждѣ, който има да се произнесе на 17 августъ, ще издаде своята политическа смъртна присѣда противъ разбойничитѣ отъ бившитѣ

режими, които доведоха България до днешното плачевно положение. Ще бѣде срамно наистина, ако въ парламента влѣзе макаръ само единъ радославистъ, стамболовистъ или тончевистъ!

ХРОНИКА

Противъ покварата е основанъ комитетъ въ VII енория въ града, която обхваща крайнитѣ на III и IV „Кадъръ баба“, чийто население е най-чувствително засѣгнато отъ лошото влияние на тая поквара.

Комитетъ си е поставилъ за цѣль да стори всичко възможно и да употребѣи всички законни сръдства за примхване публичия домъ изъ прѣдѣлитѣ на енорията, да се изсѣлятъ изъ енорията всички жени, които се занимаватъ съ явно или тайно проститутство, а сжщо така и всички лица, които се занимаватъ съ сводничество или способствуватъ по какъвто и да е начинъ да сжществува разврата. Съ облекчение и благодарностъ комитетътъ посрѣщна извѣстнето, че общинскитѣ сѣвѣтъ е вече взелъ рѣшение да се закрие публичия домъ. Съдѣйствието на респективнитѣ власти и на трѣзвото гражданство се разчита много за постигане на гонимата цѣль.

Поройнитѣ дъждѣ. Покрай добритѣ си страни за напояване угаритѣ, поройния дъждъ дойде на врѣме да прѣчисти натрупанитѣ боклуци, които общинското управление е безсилно да стори. Това е добрата страна, обаче какъ-то кажемъ за скърбинитѣ случаи по напѣлването жилищата въ низкото мѣсто при градинката въ IV ул., улица „Ботева“?

Наредилъ ли е г. кмета, щото въ случай на дъждъ нѣкой отъ пожарникарната команда да бди съ нужнитѣ инструменти за регулиране на канала, въ който се втича водата?

Знае ли г. кмета, че отъ вѣчерашния пороевъ дъждъ много семейства напсунаха жилищата си поради невъзможностъ да се живѣе отъ влага?

Г. да свѣтници, побързайте да разврѣшите жилищния въпросъ.

ЗА УРЕГУЛИРАНЕ такситѣ по хотелитѣ, ресторантитѣ и пр. е назначена комисия подъ прѣдседателството на полицейския приставъ Доневъ и членове — прѣдставителъ отъ Инспекцията на труда и общински агентъ.

ПО УРЕЖДАНЕТО на желѣзничарския въпросъ, въ града ни е пристигналъ отъ София гражданинъ Ив. Дуинитѣ, първомайсторъ въ Софийския арсеналъ. Слѣдъ проучване въпроса ше държи тѣзи дни сказка по борбата на желѣзничаритѣ за прокарване исканията имъ.

ИЗГУБЕНО Е НА 19 въ пощата свѣдѣтелство за зрѣлостъ отъ Варн. Мжжка Гимназия № 1049. Умолва се, който го намѣри да го прѣдстави въ редакцията сръщу прилично възнаграждение.

КОНГРЕСА на търговскитѣ камарѣ ще се открие въ сръда 23 т. м. прѣдпладнѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Съобщаваме на интересующитѣ се че на гара „Вълчи-Долъ“ инсталираме фабрика за изработване на: маршиери, керемиди, канапи, тухли и други таиени издѣлия.

Имаме вече готови изпечени маршиерски керемиди, канапи и тухли, които продаваме на най-износни цѣни.

При фабриката инсталираме ларакъ английска система за влѣчене на въжета.

при най-износни условия.

Молимъ интересующитѣ се да побързатъ съ порѣчитѣ си, както и посѣтятъ фабриката ни, за да се убѣдятъ въ вѣрността на горѣизложеното.

Съ почитание:

Акц. Д-во за фабриката на цигли „Напрѣдъкъ“.

1—4

II Варненски Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1100

За удовлетворение искътъ на Тодоръ Сждевъ отъ село Джевишли, по изпълнителния листъ № 3172 отъ 1919 г. издаденъ отъ I Варненски Миронъ Сждевъ, противъ Тома Сждевъ отъ с. Влахларъ за 3000 лева и др., обявямъ, че въ продължение на 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ съ правонадаване 5% въ 24 часа; ше продавамъ на публиченъ трѣгъ сѣдания длъжниковъ недвижимо имотъ, а именно:

Нива въ землището на с. Джевишли въ мѣстността „Чатма Кулакъ“ отъ 21 декара при сѣсѣди: Пенчо Тодоровъ, Тодоръ Сждевъ, Димитъръ Кировъ, и гора, оуѣнена за 840 лева.

Желающитѣ да купятъ имотъ, могатъ всѣки присѣственъ день и часъ да се явятъ въ канцеларията ми, да прѣгледатъ кнйжата по продажбата и да наддаватъ.

Гр. Варна, 17 юлий 1919 год.

II Сждебенъ Приставъ: Н. Николовъ

1—2

Варненска Окр. Постоянна Комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1964

Гр. Варна 19 юлий 1919 год.

На 31 юлий т. г. отъ 3 до 5 часа слѣдъ пладнѣ, въ канцеларията на Постоянната Комисия ше се произведе втори трѣгъ съ явна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ извѣршване необходимитѣ ремонти въ зданието на комисията находяще се въ Гр. Варна. Първоначална цѣна е 4100 лв.

Искания залогъ е 5% и документи съгласно чл. 11—14 отъ закона за обществени прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и други кнйжа, могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на комисията.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Революционниятъ куражъ на поплювковцитѣ.

Куражъ у поплювковци?

Да, да, — революционенъ куражъ. Необозримо море отъ хора, които буквално пълнѣха голѣмия площадъ прѣдъ общинското управление и задрѣстваха сѣсѣднитѣ улици — навалицата наброяваше близо сто души — слушаха съ затаянъ дъхъ и съ неописуемъ възторгъ магическата рѣчь на влѣжновения комунаръ. Нищо не можеше да устои сръщу революционния поривъ на оратора. Единъ само замахъ на мощната му дѣснаца — и всички контрареволюционни сили за единъ мигъ намѣриха смъртъта си въ бездната на пропастьта. И цѣлъ обладанъ отъ величieto на извѣршения подвигъ, съ искрящи отъ пламъ очи, той хвърли на ликуващия народъ „крилатия“ вонъ на побѣдителя: „нашъ е градътъ, нашъ е свѣтътъ!“ Но като истински народенъ вождъ, врѣлъ и кипѣлъ въ борбитѣ на улицата, той отпрати туми на прѣдупрѣждение къмъ слушателитѣ,

да не заспиватъ слѣдъ спечелената славна побѣда, а да бждатъ ринаги на шрекъ. Защото — продължаваше да говори оратора — не забравяйте, другари, комунисти, не ние се занимаваме едва въ началото на борбата, че сръщу насъ ше стрѣлятъ картечници, надъ главитѣ ни ше се пукатъ дѣрапнели, подъ краката ни ше се прѣскаатъ гранати (силно безпокойство уицине обхвана събраието при послѣднитѣ думи). Е добръ, азъ се обръщамъ къмъ васъ, другари, всѣки да стои буденъ и правъ на поста си. Впрочемъ, ако нѣкой бѣде ударенъ зѣлъ, иска не иска, той ше падне на земята, било за да го прѣвѣржатъ, било за да умре (ново смущение въсрѣдъ събраието). Но всички останали, здрави, трѣбва да стоятъ като заковени и да слушатъ монитѣ заповѣди (вѣрно-о-о, да живѣешъ!).

Въ тоя духъ рѣчта продължи безъ инциденти. Ненадѣвно единъ италиански камионъ съ медленъ ходъ се задалѣ на площада. Нѣколко воиници, заханали небръжко лули, хвърлиха разсѣяни погледи въсрѣдъ навалицата. Изведнажъ, мотора отказва да работи,

единъ трѣсъкъ се разнесе, камиона заскърца и спрѣ. Воиницитѣ наскачаха, за да видятъ поврѣдата. Тогава се слухи въщо невяротно въсрѣдъ тази тѣй революционно настроенъ тѣла... „Бомба!“ — извика единъ дрезгавъ гласъ и въ мигъ всички се разбѣгаха кой-на-кадѣ види, тѣпчейки се, блѣскайки се единъ у други, падайки, ставайки, и пакъ падайки и ставайки. А вожда? О, бѣдния! Да би се разтвори земята въ тоя моментъ, той охотно би екочилъ чакъ въ деветия кръгъ на ада. Най-напрѣдъ той поиска да се скрие въ клуба, но тѣй като входа бѣше задрѣстенъ отъ бѣгълци, той се върна и се отправи къмъ общината. Като не можа да си проправи пътъ и тамъ, хукна обратно къмъ клуба, слѣдъ това пакъ къмъ общината и т. н. и т. н. докато най-сетнѣ при деветия туръ падна въ несъзнание по сръдата между клуба и общината. Тукъ двама милостивни „контрареволюционери“ го дигнаха на рѣцъ и го отнесоха въ близката аптека за първа медицинска помощъ.

Когато мина страшната напасть и настѣпи извѣстно успокоение, комуни-

ститѣ се събраха въ клуба си, за да направятъ прѣгледъ на разстроениитѣ си редове. Но тукъ ги чакаше нова бѣда: тѣй като почти на всички гачитѣ бѣха въ положение, наложително бѣше тѣ да си разотидатъ по пометѣтъ, като си дадохъ тържествена дума, че слѣдъ часъ ше се върнатъ въ клуба „прѣмѣнени“. Сега вече пристѣпиха къмъ обсжждане на създаденото положение. На една отдѣлна маса вождоветѣ шушукаха, шепнеха, удриха по масала, провикваха се, псуваха, сочеха юмруци — и най-сетнѣ единъ отъ тѣхъ почна да пише...

На другия день, гражданитѣ бѣха сюрпризирани съ единъ голѣмъ пламененъ позивъ противъ провокациитѣ на контра-революцията. Позивътъ свѣршваше съ страховития зовъ: Другари, комунисти, всички на поста си! Вѣчера бѣсѣлющата реакция ни нападна съ бронирани автомобили, утрѣ тя ше ни атакува съ танкове! Повече революционенъ куражъ — и крайната побѣда е наша, само наша и винатѣ наша!

Повече куражъ, и повече гачи — надсмивахъ се четитѣ.

Видовера.